

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ ВІТЧИЗНЯНИХ ПРОМИСЛОВО-ФІНАНСОВИХ ГРУП (ПФГ)

Л.М. Закревська, к.е.н.

Національний університет харчових технологій

Більшість цивілізованих країн світу намагаються створити належні умови розвитку пріоритетних галузей економіки, приймають ефективні нормативні та законодавчі акти, які регламентують особливості створення та розвитку інтеграційних утворень, надаючи їм суттєву державну підтримку. Проте, більшість положень, що містить вітчизняне законодавство, створюють бар'єри для формування та функціонування різних видів господарських об'єднань. Особливого значення набуває ця проблема зв'язку із входженням України до Світової організації торгівлі.

Останнім часом посилюється мотивація підприємств до входження в ПФГ, оскільки їх розвиток дає змогу забезпечити контроль над підприємствами і фінансово-кредитними установами в інтересах налагодження вигідних технологічних і господарських зв'язків. Багатьох економічних суб'єктів приваблює перспектива спільної реалізації пріоритетних загальнодержавних програм, отримання необхідної державної підтримки, ресурсів на поповнення оборотних коштів і технічне переоснащення виробництва, освоєння довгострокових і перспективних інноваційних проектів.

Оскільки до складу ПФГ входять помислові підприємства, дослідні організації, торговельні фірми, банки та інші структури, то вони стали своєрідним каркасом ринкової економіки багатьох країн.

Існує безліч інструментів інтеграції підприємств у ПФГ. До основних механізмів консолідації капіталу можна віднести такі:

- 1) холдингова форма управління акціонерним капіталом групи підприємств;
- 2) довірче управління головним підприємством акціями учасників групи;
- 3) взаємне володіння акціями учасників ПФГ;

4) довгострокові фінансові зв'язки;

5) спільне відкриття акціонерної компанії (головного підприємства; торгового дому та ін.).

Аналіз світових тенденцій дає підстави стверджувати, що розвиток ПФГ в Україні дозволить полегшити вирішення ряду проблем, викликаних трансформаційними процесами в економіці країни, тому в рамках ПФГ досягається:

- концентрація грошових, матеріальних, науково-технічних, трудових, інформаційних ресурсів, необхідних для закріплення тенденцій до економічного зростання та збільшення інвестицій у науково-технічний розвиток;

- підвищення економічної стабільності учасників групи у зв'язку із створенням можливостей для надання допомоги збитковим підприємствам, які є незамінними в технологічному ланцюгу виготовлення кінцевої продукції;

- можливість за рахунок високої концентрації капіталу реалізувати масштабні науково-технічні розробки, створювати найбільш складні технічні та технологічні системи;

- формування ефективного механізму самофінансування учасників ПФГ, оскільки в результаті інтеграції економічних, організаційних, технологічних та інтелектуальних потенціалів учасників ПФГ забезпечуються реальні механізми нарощування інвестиційних ресурсів для високоефективних виробництв;

- можливість формування міжнародних коопераційних зв'язків на основі створення транснаціональних промислово-фінансових груп

Отже, створення таких інтеграційних утворень є необхідною передумовою розвитку як окремих галузей промисловості, так і економіки України в цілому.